

ΑΠΟ ΤΗ ΠΡΑΞΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΑΒΡΙΕΛΛΑΣ ΚΡΟΥΪΤΣΕΡ

(Άρθρο του Γάλλου κατασκοπού Περρέν)

ΟΝ Απρίλιο του 1915, η Γαλλικές στρατιωτικές αρχές συνέλαβαν έναν Γερμανό κατάσκοπο κοντά σ' έναν μικρό σταθμό των Γαλλογερμανικών συνόρων. Αυτό τον μυστηριώδη πράκτορα, ο οποίος προσπαθούσε να μη κρυφά στο γαλλικό έδαφος, τον έλεγαν Γκουστάβ Αϊζεμπιτς. Κρατούσε μαζί του μια μικρή βαλίτσα, κλεισμένη με μια πολύπλοκη κλειδαριά.

Όταν ο ανθυπολοχαγός Μαρκαντέ του ζήτησε το κλειδί της, για να κάνει τη σχετική έρευνα, ο Αϊζεμπιτς, κατάχλιμος, ισχυρίστηκε ότι το είχε χάσει. Η πρόφρασις αυτή ήταν άνοητη, γιατί η μικρή βαλίτσα άνοιξε σε λίγο μ' ένα δυνατό χτύπημα με το αγγλικό κλειδί του αυτοκινήτου του Γάλλου αξιωματικού.

Ματαιωδ. Αντί όμως ο ανθυπολοχαγός Μαρκαντέ να βεβή μέσα σ' αυτήν τίποτε αποκαλυπτικά έγγραφα και μυστικούς κώδικες, εβρε κατάπληκτος, ότι ήταν γεμάτη από μικρά φαλιδία και σύριγγες μ' ένα μυστηριώδες κίτρινο υγρό. Στην αρχή, ο Γερμανός κατάσκοπος αφύπνησε ν' αποκαλύψει γιατί είχε μαζί του αυτά τα φαρμακευτικά είδη. Αργότερα ώστόσο, με την έλπιδα ότι θα κατόρθωνε ίσως να σώσει τη ζωή του, απέκλυψε στους Γάλλους, ότι το κίτρινο έκκεντο υγρό προοριζότανε για το Ισπικό των Σιμαζών. Τα μικρά φαλιδία και η σύριγγες ήταν γεμάτες από μικρόβια «Μόρβας», της τρομακτικής επιδημίας, η οποία θ' αποδεικνύε σε λίγο τ' έλκος του διασημιαχικού στρατού!

Αυτή η είδησις αναστάτωσε άμεσως την άημεροσία της Γαλλικής άπικατασκοπείας. Έπρεπε με κάθε τρόπο να εξουδετερωθή κάθε παρόμοια έγγραμιατική απόπειρα των Γερμανών πρακτόρων. Όλες όμως η προσπάθειες της δεν κατέληξαν σε καμιά κανονήγια ανακάλυψη κ' η ύποθεσις της «Μόρβας» θά ξεχνιότανε ανά-σπαστά, αν δεν συνέβαινε έξαφνα μια παράδοξος κ' άρκετά σκοτεινή δολοφονία.

Ένα μήνα άκριβώς μετά την σύλληψη του Γκουστάβ Αϊζεμπιτς, στις 2 Μαΐου του 1916, ένας ήσυχος Άγγλος εισοδηματίας, ο Τζών Σμιθ, ο οποίος καθότανε στην «Πανσιόν Μερβέιγ», ένα φτωχικό οικοτροφείο κοντά στο πάρκο Μονού, βρόθερε νεκρός μέσα σε μια λίμνη αίματος, μπροστά στην πόρτα της πανσιόν.

Ο Τζών Σμιθ περνούσε μια ήσυχη ζωή, αν και καμιά φορά παραξένοιε τους γνωστούς του με τις άδικαιολόγητες και μυστηριώδεις έξαφνίσεις του. Ο θάνατός του λοιπόν, άπως ήταν φυσικό, σκανόλασε άπ' την πρώτη στιγμή την άστυνομία. Ο Τζών Σμιθ είχε δολοφονηθεί τά μεσάινχτα της 1ης πόδς την 2αν Μαΐου, την στιγμή άκριβώς που έμπαινε στην πανσιόν, μ' ένα δυνατό χτύπημα στη μέση της σπονδυλικής του στήλης. Πέφτοντας, δε έλάνω στο πλατό μαρμάρινο σκαλοπάτι, είχε σπείσει το δέγμα του δεξιού κραναφου του κ' από το αίμα αυτής της πληγής είχε σχηματισθεί γύρω του μια κόκκινη λίμνη.

Η έρευνα των άστυνομικών στο δωμάτιό του δεν διεφώτισε την παράξενη δολοφονία του Άγγλου. Βρόθθηκαν μόνο μερικά φαλιδία κενά μέσα σ' ένα κουτί με διάφορα φαρμακευτικά είδη. Το περιεργό όμως ένε, ότι τά άδεια αυτά φαλιδία έμοιαζαν καταπληκτικά στο σχήμα και στο κνανό χροδμα του γυαλιού, με τά μυστηριώδη φαλιδία του Γερμανού κατασκοπού Αϊζεμπιτς. Τι συνέβαινε λοιπόν; Αυτή η σύμπτωσης ήταν άρκετά περίεργη, άν όχι ύποπτη. Το ασθεσιολογικό Ινστιτούτο

δέν άρχισε να διαφωτίση το σκοτεινό μυστήριο της ζωής του Τζών Σμιθ. Οι ιατροδικασταί που εξήτασαν τά ύποπτα φαλιδία, ανέκλυψαν, ότι λίγες ώρες πρό της άνευρέσεώς τους, περιείχαν μικρόβια «Μόρβας»!

Η άστυνομία τώρα βρόθηκε μπροστά σε δύο αίτιμια: Ο Τζών Σμιθ ήταν άραγε πρώτο της γερμανικής κατασκοπείας; Και πώς είχε άδειάσει τά φαλιδία με τά τρομερά μικρόβια;

Η άστυνομία άρχισε άμεσως τις άνακρίσεις της άπ' τους ένοίκους της «Πανσιόν Μερβέιγ». Οι περισσότεροι όμως άπ' αυτούς ήταν Γάλλοι, φτωχοί συνταξιοχού και μικροεσποδηματίες, με ταπεινή και ήσυχη ζωή και με άσπλο παρελθόν. Η μόνη ξένη που καθόταν εκεί πέρα, ήταν μια νέα κ' άμορφη παιδαγωγός από την Έλβετία, η Γαβριέλλα Κρούιτσερ, το δωμάτιό της οποίας βρισκότανε στο τέταρτο πάτωμα κ' άκριβώς άπ' το δωμάτιό του μυστηριώδους Τζών Σμιθ.

Η άμορφη παιδαγωγός είχε έρθει από την Παρία από τον Ιανουάριο του 1915, με την έλπιδα, ότι θά κατόρθωνε να βροη μια θέσι σε καμιά πλουσία οικογένεια, ως έκείνη όμως την ημέρα δέν είχε σταθεί τυχερή κ' άναγκαζότανε να ζηνάπτη τις οικονομίες της.

Αυτή η άτυχία της ώστόσο φάνηκε ως πολύ ύποπτη στον ταγματάρχη Βιτέλ, ο οποίος είχε αναλάβει μαζί με τους καλύτερους πράκτορας της Γαλλικής άπικατασκοπείας, τον πόλεμο κατά των Γερμανών κατασκοπών, οι οποίοι είχαν σκοπό ν' αποδεικνύουν τον διασημιαχικό Ισπικό, με την θανατηφόρο επιδημία της «Μόρβας».

Το συμπληθητικό πρόσωπο της Γαβριέλλας Κρούιτσερ, ο άλιό τρόπος της και η παιδική άφέλειά της, άπτι να καθιστούσαν τον Γάλλο ταγματάρχη, τον έκαναν να την ύποπτησθή περισσότερο.

—Ψάλε μου, Περρέν, μου έλετε το άπόγευμα εκείνης της ημέρας, σου αναθέτω την έπίβλεψη αυτής της γυναίκας. Προσπάθησε ν' άνακαλύψης τί κρύβει κάτω άπ' το άβιο κ' άλιόλο ύφας της. Έχω την διαίθησι, ότι βροσκομύστε σε καλό δρόμο.

Ο ταγματάρχη Βιτέλ ήταν ένας άπ' τους καλύτερους άρχηγους της Γαλλικής κατασκοπείας. Άπολύθησε λοιπόν τις άδηγιες του κ' άρχισε να παρακολούθη κάθε κίνηση της νεαρής κ' άμορφης παιδαγωγού.

Η πρώτες ημέρες ώστόσο πέρασαν, δίχως κανένα άξιοσημείωτο γεγονός. Η Γαβριέλλα Κρούιτσερ έβγαυνε κάθε πρωί και κάθε άπόγευμα, για να κάνει έναν περπάτο ως τον κήπο των Τουλιέρι ή ως το δάος της Βουλώνης και γύριζε στην πανσιόν, δίχως να συναντάται με κανένα πρόσωπο και δίχως να έπισκέπτεται κανένα σπίτι.

Περσού ένε βέβαια να σάς άναίμερο, ότι είχα νοιάσει κ' έγώ ένα δωμάτιο στην «Πανσιόν Μερβέιγ», το δωμάτιο άκριβώς του μυστηριώδους Τζών Σμιθ κ' ότι μ' αυτόν τον τρόπο δέν έβγαυ καμιά κίνηση της γειτονιάς μου.

— Είς' εδχαριστημένος, μικροδλή μου, που βλέπεις μια γυναίκα στην κάμαρά σου;

Υστερ' από ένα μήνα, η ιστορία αυτή είχε άρχισιε πεί να γίνεται άνιαση και θά κατέληγε σε κανένα κομικό εράσως, όταν έξαφνα, στις 5 Ιουνίου, η Γαβριέλλα Κρούιτσερ άγόρασε μια βαλίτσα από ένα κατάστημα κ' όταν γύρισε στο δωμάτιό της, άρχισε να τοποθετή μέσα σ' αυτήν τά βιβλία της και τά χαρτιά της.

Έτομαζότανε λοιπόν να φύγη; Έπρεπε να προσέξω πολύ, γιατί αν μου ξεφύγνε μέσα άπ' τά χέρια μου, ο ταγματάρχη Βιτέλ με μια κίνηση μολυβιά θά διέγραφε τ' όνομά μου άπ' τον κατάλογο των εσπνεργατώνου, άπως μάς άνόμαζε. Έδειπνησα λοιπόν στην πανσιόν άπέναντι από την Γαβριέλλα κ' έπειτα, όταν έκείνη ανέθηκε στο δωμάτιό της, κάπνισα ένα αγαρόβιτο στο σαλόνι κ' ανέθρηκα κ' έγώ για ν' άναπαυθώ.

Τό διαπλόνο δωμάτιο της άμορφης παιδαγωγού ήταν σκοτεινό. Μέσα στην σιαστή του δέν άνοιγότανε τίποτ' άλλο παρά η άνάλαφρη και κανονική άναπνοή της. Η Κρούιτσερ κομύτανε. Τό καλύτερο λοιπόν που είχα να κάνω, ήταν να κοιμηθώ κ' έγώ.

Πριν πέσω όμως στο κρεβάτι, έπια ένα ποτηρι νερό απ' την καράφα που ήταν επάνω στο τραπέζι μου και θυμάμαι ότι μου έκανα έντιμωση ή άνοστη γεύση του.

Δέν τό είχε αλλάξει άραγε ή καμαριέρα; Δέν ήταν φρέσκο; 'Η αλήθεια είναι, ότι δέν έδωσα περισσότερη σημασία στην περιεργή εκείνη γεύση του κ' έβρισκα τό φως για τό κοιμηθώ.

Τά έξιμεριάματα, ζήτησα από ένα ήχηρό γέλιο μέσα στο δωμάτιό μου. "Ανοιξα τά μάτια μου σαστισμένος κ' είδα μπροστά μου την Γαβριέλλα Κρώιτσερ. 'Η όμορφη παιδαγωγός με κύπταξε με μια ειρωνική έκφραση που με πείραζε στά νεύρα.

—Είσαι εύχαριστήσιμος, μικρούλη μου, που βλέπεις μια γυναίκα μέσα στην κάμαρή σου; με ρώτησε γελώντας.

'Αντί να της άπαντήσω έκανα να σηκωθώ και τότε μόλις άντελήφθη ότι ήμουν δεμένος! "Ένα λεπτό και γερό σχοινί, περασμένο πολλές φορές πάνω από τό σκεπασμάτα και κάτω από τό κρεβάτι, με κρατούσε άκίνητο, όπως ήμουν ξεπλοκιμένος. Πώς μπήκε άραγε ή Κρώιτσερ στο δωμάτιό μου και πώς μ' είχε δέσει δίχως να τό καταλάβω; Συλλογίστηκα άμέσως την άνοστη γεύση του νερού και τότε κατάλαβα ότι είχε φξει κάποιο νεκρωτικό στην καράφα...

—Μή θυμώνεις, αγαπητέ μου συνάδελφε!— έξακολούθησε ή Κρώιτσερ στον ίδιο ειρωνικό τόνο. Πόσο όμορφα κοιμόσουν! Με συγχωρείς, ε; Πήρα μονη μου την άδεια να κάνω μια ξερνιά στά χαρτιά σου... Θά τό πάρω μαζί μου, γιατί ξέρω ότι τώρα πιά δέν τό χρειάζεσαι... Δέν εινε έτσι;

'Η ύποπτη παιδαγωγός ήταν ντυμένη και κρατούσε κάτω από τό δεξί της χέρι ένα μεγάλο μαύρο χαρτοφύλακα.

—Γιά να σου άνταποδώσω όμως αυτή τη χάρη, μου ελτε πάλι, θά σου άποκαλύψω τρία πολύ ενδιαφέροντα πράγματα: Πρώτον, ότι δέν θά είσαι ύποχρεωμένος πιά να με παρακολουθήσεις, γιατί θά γίνω άφαντη. Δεύτερον, ότι δέν πρέπει πιά ν' άνησυχείτε για τη «Μόρδα». Τό ίσχυρό δέν λογαριάζεται πιά στον πόλεμο. Και τρίτον, ότι τό μυστικό της δολοφονίας του Τζών Σμιθ τό ξέρω μόνο εγώ, γιατί εγώ τον ξεπάστρεψα... 'Ήταν ένας πολύ άδιάκριτος συνάδελφος κ' έπρεπε με κάθε τρόπο να πάμην ή προδίχη τά μυστικά μας. "Άλλοιπote, αυτή ήταν ή ρητή διαταγή του χέρου Μαρτίουσης, του άρχηγού της Γερμανικής κατασκοπείας. Πώς όμως έπρεπε να δολοφονηθί ή Τζών Σμιθ; Στο όρόμο; Πολύ επικίνδυνο! Μέσα στην πανσιόν; 'Ακόμα περισσότερο! "Έπρεπε να βοηθί ένας τρόπος, άρκετά μυστηριώδης. Κι' αυτόν τον τρόπο τον βρήκα εγώ.

»'Ο άδιάκριτος συνάδελφος μου βρέθηκε νεκρός με τραυματική τη σπονδυλική του στήλη, δέν είν' έτσι; "Όστε λοιπόν τό θύμα έπρεπε να ήταν σιωπηρό μπροστά τη στιγμή που χτυπήθηκε; Αυτό εινε όλοφάνερο! Με τό χτυπήθηκε όμως και πώς; Μυστήριο, δέν είν' αλήθεια; Εγώ όμως είμαι προδίχη να σου τό εξηγήσω. "Ακουσε, αγαπητέ συνάδελφε: 'Ο Τζών Σμιθ ήταν υπερβολικά μόνιμ κ' ήταν γρήγορη τη νύχτα στην πανσιόν, έσκυβε μια όλοκληρη ώρα μπροστά στην πόρτα, προσπαθώντας να την ξεκλειδώσει. "Αγ' αυτή τη στάση του έπισημώθηκα και του έκαπερνόμια απ' τό παράθυρό μου, που βρισκείται άκριβώς επάνω από την πόρτα. Ένα βαρύ σίδερο, δεμένο μ' αυτό τό σχοινί του κρεβατιού σου. Τό ξαφνικό έκνιχο χτύπημα έπάωσε στη μέση την σπονδυλική στήλη του Σμιθ και τό σίδερο τραβήχτηκε πάλι επάνω στο τέταρτο πάτωμα. "Ήταν μεσάνυχτα τότε, ή όρόμος ήταν έρημος κ' όλα τά παράθυρα ήσαν κλειστά. Κανείς δέν με είδε και κανείς δέν με ύποπτεψθηκε, εκτός βέβαια απ' τον ταγματάρχη Βιτέλ, στον όποιο, σε παρακαλώ, να διαβώσεις τους χαρτεπισμούς μου...»

Κι' ή Γαβριέλλα Κρώιτσερ μ' ένα ήχηρό γέλιο μ' άποχαρτήθηκε κ' έγινε άφαντη, παρόντας μαζί της όλα τά έγγραφα μου.

'Από τότε δέν την ξαναείδα πιά, παρά μονάχα ύστερ' από δυό χρόνια κ' άκριβώς στις 13 Αύγουστου του 1917, την ήμερα διπλάδι της θανατικής της εκτέλεσεως στο δάσος των Βενέν.

Πριν από ένα μήνα την είχα συλλάβει απ' ποταμούς μιας τη στιγμή που έτοιμαζότανε να περάση κρυφά από ούδέτερο έδαφος της 'Ελβετίας.

ΜΙΣΕΛ ΠΕΡΡΕΝ

ΣΟΦΑ ΔΟΓΙΑ

- Κανένας δέν εινε τόσο καλός, όσο πρέπει να είναι.
- Κανένας δέν εινε τόσο κακός, όσο τον λένε.
- Γιά τον καλό, ή νύχτα δέν έχει σσιανάδια.
- Γιά τον κακό, ή ήμερα δέν έχει φως.
- 'Όσοι πάνε στην εκκλησία, δέν εινε κ' άγνοι.
- Κάτι μαθαίνουμε κ' από τις άποτυχίες μας.
- 'Όποιος περιφρονεί τά γράμματα, μένει υωρός.
- Δέν ύπάρχει βάλασμο για όλες τις αληθές.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στό 'Αεροδρόμιο του Κιέλου, έγιναν την περασμένη βδομάδα πειράματα πτώσεως δι' ενός άλεξιπτώτου νέου τύπου, έφευγής του όποιου εινε ή μηχανικός άεροπόρος "Ένοριχ Ζίνκερ.

—Τό νέο αυτό άλεξιπτώτο εινε εφωδιασμένο με ειδικό κηφάλιο, τό όποιο εκτρέφει στον άεροπόρο να προσγειώνεται σε όποιο άκριβώς σημείο θέλει.

—'Ο έφευγής του Ζίνκερ, άφου άνιγκήθηκε μ' ένα άεροπλάνο σε ύψος 8.500 μέτρων, ρίχτηκε στο κενόν και προσγειώθηκε πάλι στο άεροδρόμιο, μετά παρέλυσιν 18 λεπτόν από της πτώσεώς του από τό άεροπλάνο.

—Σύμφωνα με μια τελευταία στατιστική του Ναυπηκού γραφείου της Κοινωνίας των 'Εθνών, ή έμπορικός στόλος της 'Αγγλίας έχει έν συνολή έκτάσσια 22.504.115 τόννων και της 'Αμερικής 18.608.000.

—'Η Γαλλική Κυβέρνησις, ύστερα από τη βαρυστή φορολογία που επέβαλε στα ραδιόφωνα, έθρομίσιασε πρό ήμερών έναν νόμο, σύμφωνα με τον όποιο τά ραδιόφωνα γίνονται μονοπώλιο του Κράτους.

—'Η 'Αμερική εξάγει κάθε χρόνο στο έξωτερικό ελαστικά και σαμπρέλλες αυτοκινήτων αξίας περίπου 75.500.000 δολλαρίων.

—Οί Παταγόνιοι εινε ή ψηλότερα άνθρωποι του κόσμου. Τό άνίστημά τους, κατά μέσον όρον, εινε 1.83 μ.

—'Η χώρα, στην όποια έξακολουθεί ακόμα ή δουλειμορία, εινε τό 'Ινδικό Τουρκεστάν της Κεντρικής 'Ασίας.

—Οί γονείς μπορούν εκεί να παλούν τά παιδιά τους, άφου συκλιρωσουν τό δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας των.

—'Ένας 'Αγγλος έξερευνητής και φυσιοδίης, ύστερ' από πολυετείς μελέτες του στην Αυστραλία, άνεκοίνωσε πρό ήμερών στην 'Ακαδημία των 'Επιστημών του Λονδίνου, ότι ή ήττερος αυτή εινε ένας τεράστιος άερόλιθος, ή όποιος έπεσε από τον ούρανό πρό άρκετόν χιλιάδων αιώνων!

—Τη γνώμη του αυτή την στηρίζει στο γεγονός, ότι τά φυτά και τά έντομα της Αυστραλίας δέν συναντώνται σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου.

—'Όταν πεθάνει κανείς στο νησί Ζεπάγκος της Βορείου 'Αμερικής, ή οίκοι του τον βάζουν μέσα σ' ένα λουτρό γεμάτο θαλασσινό νερό και τον άφινουν σ' αυτό τρεις ώρες.

—Με τον τρόπο αυτό οι κάτοικοι του Ζεπάγκος νομίζουν, ότι ή μεταστάς... καθαρίζεται από τις άμαρτίες του!

—'Επειτα, όταν θάμουν τον νεκρό, παύουν στον τάφο του στήνουν μια πλώρια διατρέλλα από κόκκινο λινό, την όποια και άφινουν εκεί επί τρεις Σελήνες.

—Σ' όλο αυτό τό διάστημα, μια όρα κάθε πρωί, μόλις άνατείλει ή ήλιος, και μια όρα τό βράδυ προσού δίσει, μαζεύεται κάτω από την διατρέλλα ή οικογένεια ή νεκρού και τον μοιρολογεί με τραγούδια, που έξιμνουν τά κατορθώματά του!

—'Η αξία του ηλεκτρικού ρεύματος που καταναλίσκεται κάθε μήνα στο Παρίσι για τις νυκτερινές φωτινές ρεκλάμες των καταστημάτων, ύπολογίζεται σε 150.000.000 φράγκων.

—Τά άμερικανικά θέατρα κ' οι κινηματογράφοι έργαρίωνσαν τελευταία, εκτός από τις συνθησιαμένες τους «ργαρινατόμους» και ειδικά... «Ζωοφύλακας».

—'Ετσι, ή 'Αμερικανίδες, που συνηβίζουν να πηγαίνουν στα θέατρα και στους κινηματογράφους, άκοινοθυμίζετες από τους άγαπημένους των ούλους ή από τις γάτες τους, θά μπορούν να τους εμπιστευόμια στο Ζωοφύλακο του θεάτρου, άντι έλαχίστης πληρωμής.

—'Ο διάσημος Γερμανός βοτανολόγος 'Ιοσηφ Λίσκε άνακοίνωσε τελευταία, ότι τά μέχρι τότε γνωστά στην Εύρώπη λουλούδια άνερχονται σε 4.300, από τά όποια μόνον τά 425 έχουν άρωμα. Τά υπόλοιπα εινε έντελώς άσσμα.

—'Ένα από τά σπανιότερα κ' όρειότερα πουλιά του κόσμου, εινε ή «Γόζας», είδος παγωνιών που βρίσκονται στην όόρειο 'Ιαπωνία.

—Τό φτερόματί τους εινε κοκαλιόχομο, ή δέ ούρά τους έχει μήκος 5-6 μέτρων.

—'Ένας 'Αγγλος μετεωρολόγος ύποστηρίζει σε μια στατιστική του, ότι ή μεγαλύτερη σταγόνα βροχής έχει διάμετρο τεσσάρων χιλιοστών και ή μικροτέρα ένα έκατοστό του χιλιοστού.

—'Ισχυρίζεται επίσης, ότι ή σταγόνας της βροχής εινε μεγαλύτερες την άνοιξη από τον χειμώνα.

—Στην 'Αμερική, επί 10.000 άνδρων, μονάχα 3-5 κατορθώνουν να εορτάσουν την δεκατηρία του γάμου των. "Όλα τ' άλλα παίρνουν διαζύγιο.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

